

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsvrpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales,
historici, physici, mathematici, denique ad politioem litteraturam
pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam
transscripti summo labore, cura, ac fide

Plvtarchi Chaeronensis Ethicorum Sive Moraliū

Plutarchus

Impressum Francofor. ad Mœn., M.D.LXXXII

In de esu carniū I.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-351](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-351)

amoris emollito. legebatur ἐκ τίνος, & in scripto spaciū vō-
cula erat, in margine vox præcisā, quæ tamen ἐκείνη videtur
fuisse, quod sensus postulat. Paulò infra, τὸ διὰ δὲ ἡμῶν τῆς βα-
σιλείας, scriptus ἀσίας. Sed φέρον aut aliquid deest, ne sequen-
tibus quidem integris.

365. 14. In Maragandis.] ἐν μαραγάνδοις, suprâ priore
oratione, vbi hoc idem refertur, πῶς μαραγάδοις legitur.
Paulò post habebis μαράγνδα. mox versus Homeri de Iliad.
e. totus erat etiam in scripto. Locus de Minerua est Iliados
δ. 128.

366. 16. Parum abfuit.] lego, μικρὸν διὰ. nam legebatur
πῶς μικρὸν. & in scripto παρομικρὸν. atqui neutrum erat Græ-
cum. Si παρὰ μικρὸν legere velis, per me licet.

IN DE ESVCARNIVM I.

372. 7. Penetratu difficili.] δυσδιάσαστον. è scripto. nam
concinrior vox videtur, quàm δυσάσπον. est autem δυσδια-
σαστον, quod non facile discedat à se aut diuellatur, non facile
intercapedinem admittat, ideò, visu haud facile penetretur.
illud autem ἐκρίνε πείσε quid sit? alluditur deinde ad alicuius
poetæ versus. me in tantilla re piget molestiæ coniectandi.

372. 20. Radicem alicuius herbæ.] stirpis. est quidem
φλοιὸς cortex. sed quin herbam etiam aut stirpem significet,
nihil impedit licere suspicari. Vide caput octauum libri quinti
Symposiacōn.

373. 7. Lolij aristam.] ἀρσας σάχων. loliginis. sic scri-
ptus. nam ἀρσας quidem non minus huius loci est vitium, quàm
lolium tritici, sed & δειλάχων scriptus habet, vbi nos δειλάτων.
acutiores viderint quid sit substituendum pro hac voce: mihi
δρεβάχων succurrebat. nolui tamen acutioribus præiudicare.
Statim. Quid? si quis orat.] ἢ ἔν ἐι τοῖσδε. ex scripto.
Neque tamen omnia rectè habent.

Post. 16. Operam impensam.] valdè sunt deprauata hæc.

τὸ φύλακον quid sit nescio. Ego τούλαιον suspicatus sum scripsisse autorem: oleo pro opera insumta posito, cum ad lucernam scripta esset oratio. Sed hac est coniectura, nihil aliud. Pōστ, 31. Sublatam.] Scriptus rectissime ἀποκομιζομένω.

374. 5. Non Malleo.] τυσάνω, quam vecem non noui. ἀ τύπω videtur τύμωνον non abesse sua origine, vt fortasse instrumentum, quo feritur aliquid, significet.

γῶναι τε ἐπεισα.] Hac verba bis posita sunt, haud dubiè falsò. In scripto posteriore loco sunt expuncta. Pindari verba desunt, nota in Olympicis. vide prouerbium, sus Bæotia. de Heracliti dicto, alibi annotauimus. Aut or se Bæotum facit: magnum Plutarchū esse vix credibile puto. forte ἐκλογὴ sit eius ex oratione aut commentario hac de re composito: nam γβι est id, quod posterioris orationis finis, nobis quidem, promittit? Reliqua non optimè coherent.

375. 30. Machinam tollit.] αἶρεi pro ἐρεῖ debere scribi, certum est. notum est quid sit machinam tollere, & δεὸς ἀπὸ μηχανῆς.

I N I I.

376. 7. Recentibus.] περσφάτως. scriptus περσφάτως, sed alterum malo. In eodem erat ὠδίνας, quod est rectius, & est (vt apparet) versus Hexameter. malim quidem κικῶν legere in eo, aut saltem (siquis v breue vult, cum in Homericο κικῶ ad apocopam accedere potuerit syneresis) κικῶν, miscens, vt ad originem nominis κικῶν versus respiciat. Scriptus sanè habet κικῶν, nisi forte ὠδίνας participum est verbi ὠδίνω, parturio. Emendari videtur posse proxima periodus, si ita legatur: ἢ μὲν ἀλλὰ εἰς ἃ ἀδύνατον ἢ διὰ τ.σ.τ. ἀναμάρτηλον, αἰχρυνόμενοι, τῷ ἀμαρτάνοντῃ χρησόμεθα κατὰ τὸν λόγον.

377. 16. Ac fastigia.] περσφῆρεδαι. nimirum deest περσῆταξεν, aut aliquid tale. sed τέρψεις vox est huc nihil faciens. legendū videtur ἐρέψεις, quod ὀρόφους significet. Nā alibi Plutarchus fastigium & ianuam diserte coniungit, hoc referens.